

"מה מתרחש כאן?"

שאול המרעץ שחזר

לביקור-מוזרה.

התשובה היתה קשה

אחדים ישבו בסוכות, חגגו את החג כדת וכדין. אחרים נהגו לשמוע את השיר רים המוכרים, הזכורים להם מילדות. את רים שוטטו בארץ, חגגו בחיק הטבע, על כל גיבעה רמה ותחת כל עץ רענן. באמצעות הטרוניסטור, הקשיבו לחדשות על המשאיומתן שלום בין ישראל ומצ"ר. שהתנהל בבית-הארח בבושנינגטון, רייס, בסוכות תשל"ט שררה בישראל אווירה שונה מאשר בכל הג'סוכות קודם. קשה היה להגדיר את מצב-הרוח, ישראלים-יורדים, שחזרו להופשת-מולדת בימי הח' גים, תמהו על מצב-רוח זה, ולא הצליחו לתתו על נקטנו.

שימחה אפורה, הדיכאון, ששרר לא פעם בשנים קודמות, נעלם. המועקה הס' תומה, שנבעה מן הדאגה לעתיד המדינה או מן החשש מפני מילחמה קרבה, נמוגה ונעלמה.

אך לא היתה שימחה צוהלת. "איני יודע מה מתרחש כאן", התפלא מדען ישראלי, שחזר ארצה אחרי שנים של היעדרות, "הנה קורה הדבר הכי גדול שהתפלננו לו, ואף אחד לא מתרגש. חשבתי שאמצא כאן התפרצות של שימח' זה. ואין".

ייתכן כי דווקא קירבת השלום, היא שגרמה את מצב-הרוח המוזר, מרבית ה' ישראלים היו השבוע בטוחים בליבם כי השלום עם מצריים, לפחות, עומד בפתח. רבים היו משוכנעים כי השלום יבוא גם בשאר הגזרות, וכי ישראל תיסוג לגבוי לותיה הקודמים, בצורה זו או אחרת. לא היה ספק שהציבור תמך בכך, ורצה ב' שלום המתקרב, אך הציפייה היתה מהר לה בהרגשה של אי-ודאות לגבי העתיד. השלום לא בא לתעפיתאום, כמו ב' קורו של אנוור אל-סאדאת לפני שנה, ועל כן לא גרם שלם של התרגשות והת' להבות. הוא בא כדרך של משאיומתן אפור, על כן לא נראה השלום כהרפתקה גדולה ונועזת, המהווה אתגר מרגש. הוא נראה כמציאות אפורה, רבה בעיות קט' גות, שיהיה צורך להתגבר עליהן בחיי יום-יום.

חתונה שיגרתית. ייתכן שוויה גיי שה בריאה יותר, אין ספק שהיא מסוכנת פחות מאשר התפרצות גדולה של התלהר' בות. אך יש בה גם נימה דקה של אכזבה — כמו זו של נערה שחיתכה כל חייה לטכס מרגש של חתונה, ושבאה בבירתי' הנישואין במעמד שיגרתית אפורי, אחרי שכבר נכנסה להריון.

להיות ישראלי ביום שלום

מי פוחד מפני

השלום? רק מי

שמפקק ביכולתו של האדם

הישראלי להתמודד ולהתגבר

פעמי השלום עדיין לא עברו את סף ההגשמה, וכבר החלה מתארגנת בצמרת התרבותית של ישראל מקלת הדאגה: מה יהיה? איך ישמור עם ישראל על ייחודו במציאות של שלום? כאשר תשת' לב ישראל במרחב, האם לא יתפרק אופייה לאומי?

השאלה זו של אנוחות ואנקות היתה מלווה מנגינת-רקע של שאלות חוזרות ונישנות: מה זה להיות ישראלי? איך יישמר אופייה היהודי של המדינה? שמה, שיר, מיצבחה, אילו נשאל צרפתי "מה זה בשבילך להיות צרפתי?" או אילו נשאל אנגלי "איך יישמר ייחודה של בריטניה?" היו מסתכלים בשואל כפי' לראות חוששיו בו כי הוא תימהונו.

לחיות צרפתי — פירושו להיות צרפתי. זהו עניין של קשר — לרוב בלתי-מודע — לארץ מסוימת, לתרבות מסוימת, להיסט' טוריה מסוימת, לשפה מסוימת. למיטב מסויים. אין בריטי צריך לשאול את עצמו (המשך בעמוד 29)

מנחם בגין היה רוצה למסור לו את תפקיד שר-התעשייה

בינתיים מתנהל בחיפה מישפט סביב חשבון בנק של

2,5 מיליון דולר שפתח לפני חמש שנים בבנק שווייצ'י

המיספר אריוזור

ב-20 באוגוסט 1973 התקיימה ב' בנק פור לה קומרט קונטיננטל ב' ז'נווה ישיבה חשובה. נוסף על מנהלי הבנק השתתף בה גם יעקב מרידור, אורח ישראלי ומי שנחשב באותה תקופה כאחד מאיליהספנות בעולם. מה שקרה באותה ישיבה תואר באחרונה במישפט המתנהל בחיפה.

למרידור היתה הצעה לבנק, שעמו עבדו החברות שבבעלותו: שהבנק יתן לו הלי' וואה של 2 וחצי מיליוני דולרים. בעזרת הלוואה זו ירכוש מניות של החברה ש'

הנדון: תביעת בנק פור לה קומרט קונטיננטל ג'ניבה נ. יעקב מרידור מכתבך מיום 2.5.77

במענה למכתבך הנ"ל הנני לחזור על שאמרתי בשיחתנו בסלפון כי נכונוהנו להקציב במקרה הנדון מט"ח בשער שיהא גבוה ב-50% מן השער הרשמי, הוא בשל העובדה שהעיסקה נשוא התביעה לא קיבלה את אישור האוצר כנדרש עפ"י תקנה 4 ג' לתקנות ההגנה (כספים) 1941.

אין אישור קטע ממכתבה של היועצת המישפטית במשרד-האוצר לפרקליט הבנק השווייצ'י, שבו היא מציינת כי לא היה אישור לפתיחת החשבון בבנק השווייצ'י, ועל כן יוטל כופר של 50% על הכספים שבית-המישפט עשוי להחליט שיעקוב מרידור חייב לשלם אותם לבנק.

בבעלותו, החברה הימית להובלת פרי, ואותן המניות תשמשנה כערבות לבנק ל' החזרת ההלוואה. באוגוסט 1973 נחשבה החברה הימית להובלת פרי כאתח החברות המוצלחות ב' יותר בעולם. בערך באותה התקופה הק' דיש השבועון הגרמני רביהיקורה שטרן כתבה בת יותר מ10 עמודים למנהלי ה' חברה ובעליה, יעקוב מרידור ומילא ברנר, שניהם מישראל, שתיארה את ההצלחה המטאורית שלהם בעיסקי הספנות הבינ' לאומית.

העולם כולו מחא כף לשני אנשי-הספנות הישראליים, שניבאו מראש את עידן מי' כליות-הענק, אשר לא יעברו בתעלת-סואץ אלא יקיפו את כף-התיקוה-הטובה. אליי' ספנות אחרים קינאו בשדות-הנפט הימיים, שמילא ברנר ויעקוב מרידור רכשו בוול וגילו בהם אחר-כך נפט. בעלי מספנות בכל רחבי תבל שיחרו לפתחיהם, במקשה ש' ירכשו אצלם אוניות או את המספנות כולן.

העולם כולו מחא כף לשני אנשי-הספנות הישראליים, שניבאו מראש את עידן מי' כליות-הענק, אשר לא יעברו בתעלת-סואץ אלא יקיפו את כף-התיקוה-הטובה. אליי' ספנות אחרים קינאו בשדות-הנפט הימיים, שמילא ברנר ויעקוב מרידור רכשו בוול וגילו בהם אחר-כך נפט. בעלי מספנות בכל רחבי תבל שיחרו לפתחיהם, במקשה ש' ירכשו אצלם אוניות או את המספנות כולן.

חשבון לפי תאריך הלידה

אנשי הבנק ב'נווה לא היו צריכים לקרוא עיתונים או להיות ניוונים משמועות. כמה חשבונות של חברת פאן

המפקד יעקוב מרידור באסיפה של חרות, הוא היה מפקדו של אצ"ל לפני שמנחם בגין הגיע מפולין וקיבל לידיו את התפקיד.

החתן מרידור בעת חתונת בתו מיקה עם הזמר יגאל בשן. בתו האחרת, רחל, נשואה לאיש העסקים יוסף קרמרמן, חברו לתנועה.

תלולה ביותר. מניה ששווייה היה 14 דולר, הגיעה עד ל-20 דולר.

אולם מגמה זו של עליית מניות היתה מוגבלת לחודשים אחרים בלבד. מייד אחרי מילחמת יום-הכיפורים, באוקטובר אותה השנה, נפוצו בחוגי הספנות והכספים ב' עולם שמועות כי מצבה של החברה הימית להובלת פרי מעורער, כעבור חודשים אח' דים, אכן נכנסה החברה הימית להובלת פרי לקשיים כספיים חמורים ביותר.

שערי המניות התחילו יורדים, ערך ה' מניות שהיו בידי הבנק, כערבות להלוואה, התחיל לרדת ממיליון וחצי דולר. הבנק החל למרידור דרישות ל' תשלום במוזמן על-פי התנאי, וכמה פע' מים אכן קיבל מרידור את הדין ושלח